

תקינה, שילמדו ממנה בני ביתו להנהיג עצם בנות ובשמחה, ולא יטיל פחד בבני ביתו יותר, וכל מעשיו בביתו בדרך תקינה. ובלכתח' בדרך, להנהיג בדרבי תקינה, תורה, ולמKEN את עצמו בהם כמו שאריך, ולהנהיג עצמו בדרך תורתה. ומה הוא? כמו שיעקב, לדzon, לקרב ולחפלה. והתפללה אריך להתפלל לרפוננו, ומעל כלם דברי תורה.

ובשבבך, להנהיג עצמו ביראה רפונו, בקדשה ובענוה, שלא ימצא חוץ כנגד רפונו. ובקומך, לחת תשבחות לרפונו שהшиб נשמהתו. שחרי בכמה חייבים הוא נמצא לפני רפונו, וקדוש ברוך הוא עוזה עמו חסד ומישיב אומה לגופו. וקשרתם לאות על [ינך] זרכה, חורי פרשיות על יד כהה, זהותי השמאל. ובספר האגדה אמר, על יד פ"ה, כמו שנאמר בראשית ט) פ"ה יהיה זרעך.

וחברינו יושבי הרים פרשו בצד שליהם, ארבע בתים התפלין כמו זה (צעירה אחרת). קדש לי כל בכור, סחט - כנגד הפטר העליון של הפל. וזהה כי יביאך - כנגד חכמה. שמע ישראל ואהבת - כנגד בינה. וזהה - כנגד חסד. אמר לך כלולים כלם בזורע שמאל שנקראת עוז, וכחותו (ישעה ט) ובזרע עוז. ואין עוז אלא תורה, ואין עוז אלא תפlein.

�דברים לא מישבים אצלו. מה הטעם? משום שהapter העליון כולל הפל, שאינו בחשבון. ועוד, וזהה כי יביאך פלי ביציאת מצרים, אותו מקום שנמצא בו מרות לעבדים, ועל כן לא מתקנים מתקנן בארכיה. ואין

דילפון מניה בניתה לאנგא גרמיה עמhone בנות ובחדיו, ולא יטיל דחילו בبني בניתה יתיר, וכל עובדי בניתה בארכ התקונה. ובלכתח' בדרך, לאנგא במלוי דאוריתא, ולתקנא גרמיה בהו כמה דאצטריך, ולדברא גרמיה באורך דאוריתא. ומאי אליה. כמה דיעקב. לדzon. לckerba. לאלו. ואלו. בעי לצלאה.

למאריה, ועילא מנהון מלוי דאוריתא. ובשבבך, לדברא גרמיה בדחילו דמאריה, בקדושה, בענוה דלא ישתחח חציף לקבלליה דמאריה. ובקומך, למייב תשבחן למאריה דאתיב נשמתה. דהא בכמה חיובין אשכח קמי מאריה, וקידושא בריך הוא עביד עמיה חסד, ואתיב לה לוגפה. (דברים ט) וקשרתם לאות על ידך. הא אווקמה, על יד כהה, ודא הוא שמאל. ובספרא דאגדפא אמר, על יד פ"ה. כמה דאת אמר (בראשית ט) פ"ה יהיה זרעך.

וחבריה יתבי דרום אוקמה ברזא דלהון, ארבע בתים דתפליין בהאי גונא. (נ"א בעונא אחרא) קדש לי כל בכור סתום, לקבל תפרא עלאה דכלא. וזהה כי יביאך, לקבל חכמה. שמע ישראל ואהבת, לקבל בינה. וזהה לקבל חסד. לברר פליין בלהו בדורען שמאל, דאקרי עז. וכתייב, (ישעה ט) ובזרע עוז. ואין עוז, אלא תורה, ואין עוז, אלא תפlein.

ומליין לא מתישבן לגבן. Mai טעם. בגין דכתרא עלאה הוא כליל פלא, דלאו הוא בחושבנא. ועוד, וזהה (ד"ר רט"ט ט"ב) כי יביאך ביציאת מצרים פלייא, ההוא אחר דاشתחח ביה חירו לעבדין, ועל דא לא

בדרכיהם. ואני שרוויים ממחכה, וכך הוא, וקדוש ברוך הוא נוטל אותם; (ו) ארבע למעלה, וארבע למטה, וארבע במקום המה, וארבע במקום שישרוי. הכל משום שהוא נקשר בזה. ואיך האדם להתעטר בהם, משום שהוא שם קדוש עליון, שבתו (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' וגוי. וכל מי שמתעטר בעטרה קדושה עליה זו, נקרא מלך הארץ, והוא שברקיע. והוא קדוש ברוך הוא מלך ברקיע. זהו שבתו (שר) מלך אסור ברהיטים. כמו שהקדוש ברוך הוא מלך למעלה, אך גם הוא מלך למטה. וכתבתם על מזוזות ביתך, כדי שיהיה אדם שלם בכל, וימצא שלם במצוות של רבונו, רשות למעלה רשות למטה. אשרי חלוקם של ישראל. פחה רבבי אלעזר ואמר, שני פסוקים מצאתי, שאף על גב שהכל תלויים בדרכה אחת, אין מדרגה אחת. בפסוק אחד בתוכו, (חיא) מה אמר ה' צבאות. ובפסוק אחד בתוכו, מה אמר ה' אליהם. מה בין זה לזה? אלא בזמן שבתו מה אמר ה' צבאות, איזה הדבר בא ברוחמים. בזמן שבתו מה אמר ה' אליהם, איזה הדבר בא בדין. בה אמר ה' צבאות, משום שהבה הזו מהברכת מצדייק ומגץ והוד, שקרה ה' צבאות. ואנו הדבר בא בהתפסות, שהרי מהמקום הזה הוא בא. בה אמר ה' אליהם, אז הפה הזו יונקת מצד הדין מהמקום הגבורה העלונה, ולמנון מאבא שהדין הוא ברוחמים, משום שבתו ה' אליהם.

שערי אללים הוא גבורה בכל מקום. אדני, גבורה מתחוננה

מחכמה שרים, והכי הוא וקדושא בריך הוא בטיל לין, (וב) ארבע לעילא, ארבע למטה, ארבע באתר דמוחא. ארבע באתר דלאא שורייא. בגין דרא ברא אתקשר. וביע בר נש לאתעטר באהו, בגין דאייה שמא קדישא עלאה. דכתיב, (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם יי' וגוי. וכל מאן דמתעטר בעטרה קדישא עלאה דא, אקרי מלך בארא. וקדושא בריך הוא מלך ברקיע. דרא הוא דכתיב, (שיר השירים ז) מלך אסור ברהיטים. כמה דקיושא בריך הוא מלך לעילא, כי נמי הוא מלך למטה. (עם כל דא) וכתבתם על מזוזות ביתך, בגין דיהו בר נש שלים בכלא, וישתבח שלים בפקודי דמאייה, רשים לעילא, רשים למטה, זכה חילקיהון דישראל.

פתח רבי אלעזר ואמר, תרי קרא אשכחנא, דאף על גב דכלא בחד דרגא תלין, לאו אינון מדרגא חד. חד קרא כתיב, (חיג א) פה אמר יי' צבאות. וחד קרא כתיב, (ישעה ז) כה אמר יי' אללים. מה ביןuai להאי. אלא בזמנא דכתיב פה אמר יי' צבאות, פידין מלאה אתיא ברוחמי. ובזמן דכתיב פה אמר יי' אללים, פידין מלאה אתיא בדין.

ביה אמר יי' צבאות, בגין דhai כה, אתקרא מצדייק ומגץ והוד, דאקרי יי' צבאות. ובדין, מלאה באתבש מותא אתיא, דהא מאתר דא קא אתיא. פה אמר יי' אללים, פידין hai כה ינקא מסטרא דין, מאתר בגבורה עלאה, ואוליפנא מאבא, דין היא ברוחמי, בגין דכתיב יי' אללים.

דהא אללים גבורה הוא בכל אתר. אדני, גבורה מטהה היא בכל אתר. ועל דא